

متن پرسش

با سلام خدمت استاد محترم: من زنی هستم با سه فرزند. به ظاهر، انسان موفقی هستم. اما مدتهاست عشقی که انتظار داشتم در زندگی بین من همسرم باشه رو نمی یابم. دلایلی هم داره. کوتاهی ها و اشتباهاتی هم از جانب بنده بوده. و اتفاقات ناخوشایندی هم در زندگی ما رخ داده که باعث شده از هم دورتر بشیم. زیر نظر مشاور در حال انجام اصلاحاتی هستم ولی در خوشترین ساعات زندگی هم حس می کنم دیگه احساسم مثل قبل نمیشه... و انگار تمام تصوراتی که از زندگی مشترک داشتم و عشق و دوست داشتنی که همیشه دنبالش بودم به هم ریخته و این، من رو سخت آزار میده... گاهی رفتارهایی می بینم که مبنی بر اهمیت دادن به من از جانب همسرم هست ولی در کل تغییرات شدیدی حس می کنم و می بینم... با اتفاقاتی هم که افتاده و در کل، احساس می کنم تمام وقتی که برای این زندگی گذاشتم بیهوده بوده... همیشه دنبال یک عشق ماندگار می گشتم و تمام سعیم رو با تمام نقص هام گذاشتم برای رسیدن به این امر، ولی الان همه چیز رو از دست رفته می بینم. در کنار مشاوره و تلاشی که برای برطرف شدن نقص ها دارم، چطور با این قضیه کنار بیام؟ چطور در جستجوی مهر بزرگتری باشم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال انسان هر اندازه با حضور خود در عالم معنا به صورتی که مثلاً در کتاب «آشتی با خدا» گفته شد؛ حاضر شود زندگی زمینی و دنیایی او هم معنای خود را پیدا می کند. این مشکل شما نیست، مشکل زمانه است و راه آن، شکل دادن زندگی است در جهانی که حاج قاسم ها به کمک امام و رهبری و انقلاب اسلامی در آن حاضر شدند و به آن اشاره کردند تا زندگی به بشر بازگردد. موفق باشید